

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 29 mars 2021

234/2021

Lag

om ändring av lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014) 1 kap. 1 § 2 mom. och 3 § 1 mom. 26 punkten, 2 kap. 5 § 1 mom., 6 § 1 mom. samt 8 § 4 mom., 3 kap. 1 § 2 och 3 mom., 2 § 2 och 3 mom., 4 § 2 mom. och 4 § 4 mom. 9–11 punkten, 5 § samt 6 § 2 och 4 mom., det inledande stycket i 4 kap. 2 § 1 mom. och rubriken för 5 §, 5 kap. 1 § 1 mom., 3 §, 7 § 1 och 4 mom. samt 12 §, 6 kap. 1 § 1, 5 och 9 mom., 2 § 1 mom. samt 3 § 1 mom. 3 punkten, 7 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten och 2 § 3 mom. samt 6 §, rubriken för 8 kap. 1 § och 1 § 1 mom., 8 kap. 3 § 1 och 3 mom. samt det inledande stycket i 5 mom., 4 § 1 mom. 3 och 7 punkten, 6 § 4 mom. samt 7, 9–11, 12 a och 13 §, 9 kap. 3 § 1 mom., det inledande stycket i 12 kap. 7 § 2 mom. och 7 § 6 mom. samt 8 §, 14 kap. 6 §, rubriken för 17 kap. 4 § och 4 § 1 mom. samt 18 kap. 1 § 1 mom.,

av dem 1 kap. 3 § 1 mom. 26 punkten, 6 kap. 1 § 1 mom. och 7 kap. 2 § 3 mom. sådana de lyder i lag 821/2017, 3 kap. 1 § 2 mom. och 2 § 2 mom. sådana de lyder delvis ändrade i lag 821/2017, 6 kap. 1 § 5 mom. sådant det lyder i lag 868/2018, 6 kap. 1 § 9 mom. och 8 kap. 1 § 1 mom. sådana de lyder i lag 406/2019, 7 kap. 6 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1084/2017, 8 kap. 7 § sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 821/2017 och 868/2018 samt 8 kap. 12 a § sådan den lyder i lag 810/2015, samt

fogas till 1 kap. 3 § 1 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 821/2017, nya 27–35 punkter, till 2 kap. 2 § ett nytt 3 mom., till 3 kap. 2 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 821/2017, ett nytt 7 mom., till 3 kap. 4 § 4 mom., sådant det lyder delvis ändrat i lag 821/2017, nya 12 och 13 punkter, till 4 kap. 5 § nya 3 och 4 mom., till 6 kap. 1 §, sådan den lyder delvis ändrad i lagarna 821/2017, 868/2018 och 406/2019, ett nytt 11 mom., till 6 kap. 3 § 1 mom. en ny 4 punkt och till paragrafen, sådan den lyder delvis ändrad i lag 821/2017, ett nytt 3 mom. samt till kapitlet en ny 7 §, till 8 kap. 4 § en ny 8 punkt och till paragrafen ett nytt 2 mom., till kapitlet nya 7 a–7 g och 10 a §, till 12 § ett nytt 4 mom. samt till kapitlet en ny 14 §, till 9 kap. 3 § ett nytt 5 mom., till 12 kap. 10 § ett nytt 5 mom. och till kapitlet nya 12 och 13 § som följer:

RP 171/2020
EkUB 3/2021
RSv 12/2021

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/879 (32019L0879), EUT 150, 7.6.2019, s. 296
Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU (32014L0059), EUT 173, 12.6.2014, s. 190

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

— — — — —
Bestämmelserna om institut i 3 kap. 4 § och i 4–18 kap. ska i samband med resolution av institut dessutom tillämpas på

1) finansiella holdingföretag, på blandade finansiella holdingföretag och på holdingföretag med blandad verksamhet, samt på

2) dotterföretag till institut eller till sådana företag som avses i 1 punkten, om de är finansiella institut.

3 §

Definitioner

I denna lag avses med

— — — — —
26) *kritiska funktioner* tjänster och transaktioner som tillhandahålls av institutet till tredje parter och som om de upphörde sannolikt skulle leda till störningar av tjänster som är avgörande för realekonomin eller störa den finansiella stabiliteten på grund av institutets eller koncernens storlek, marknadsandel, externa och interna sammanlänknings, komplexitet eller gränsöverskridande verksamhet, i en eller flera medlemsstater, särskilt med avseende på dessa tjänsters eller transaktioners utbytbarhet,

27) *större dotterföretag* ett större dotterföretag enligt artikel 4.1 135 i EU:s tillsynsförordning,

28) *kärnprimärkapital* kärnprimärkapital enligt artikel 50 i EU:s tillsynsförordning,

29) *nedskrivningsbara skulder* institutets andra skulder och sådana finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen än finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet, finansiella instrument i övrigt primärkapital eller finansiella instrument i supplementärkapital eller som inte har ställts utanför tillämpningsområdet för nedskrivning av skuldebrevs värde med stöd av 8 kap. 4 § 1 mom.,

30) *kvalificerade skulder* nedskrivningsbara skulder som uppfyller villkoren enligt 8 kap. 7 e § 4 mom. 4–11 punkten samt i 8 kap. 7 g §, och finansiella instrument i supplementärkapital som uppfyller villkoren enligt artikel 72a.1 b i EU:s tillsynsförordning,

31) *efterställda kvalificerade finansiella instrument* instrument som uppfyller villkoren enligt artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, med undantag av villkoren enligt artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen,

32) *resolutionsenhet*

a) en i Europeiska unionen etablerad juridisk person för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder, och

b) ett institut som inte utgör en del av en finansiell företagsgrupp som är föremål för gruppbaserad tillsyn enligt 1 kap. 4 § i kreditinstitutslagen, för vilken resolutionsplanen föreskriver resolutionsåtgärder,

33) *resolutionsgrupp* en resolutionsgrupp enligt artikel 3.1 24b i EU:s resolutionsförordning och en sammanslutning av inlåningsbanker enligt 1 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker (599/2010),

34) *globalt systemviktigt institut* ett institut enligt artikel 4.1 133 i EU:s tillsynsförordning,

35) *sammanlagt buffertkrav* ett sammanlagt buffertkrav enligt 10 kap. 3 § 2 mom. i kreditinstitutslagen.

2 kap.

Resolutionsplan

2 §

Uppdatering av resolutionsplanen

En resolutionsplan ska dessutom uppdateras efter tillämpning av resolutionsverktyg eller åtgärder enligt 6 kap.

5 §

Skyldighet att upprätta en koncernresolutionsplan

Om en koncerns moderföretag inte är dotterföretag till ett moderföretag som är beläget i en annan EES-stat, ska verket upprätta en koncernresolutionsplan i samråd med de myndigheter som ansvarar för resolutionen av koncernens utländska dotterföretag och efter att ha hört resolutionsmyndigheterna i de stater där betydande filialer har sitt säte, i den mån som det är relevant från filialernas synpunkt. Resolutionsplanen ska för varje koncern identifiera resolutionsenheterna och resolutionsgrupperna.

6 §

Vad en koncernresolutionsplan ska innehålla

I koncernresolutionsplanen ska

- 1) redogöras för resolutionsåtgärder som avser resolutionsenheterna, samt anges åtgärdernas förenlighet med de alternativa förfaranden som avses i 1 § 3 mom. och deras effekter för de andra koncernenheterna samt moder- och dotterföretag,
 - 2) granskas i vilken utsträckning resolutionsverktyg kan användas och resolutionsbefogenheter utövas på ett samordnat sätt i fråga om resolutionsenheterna och granskas åtgärder för att underlätta försäljning av koncernen eller en del av den till en tredje part och identifieras eventuella hinder för en samordnad resolution,
 - 3) vid behov redogöras för samarbetsarrangemang med tredjeländers myndigheter,
 - 4) preciseras åtgärder som är nödvändiga för att underlätta resolutionen,
 - 5) anges vilka ytterligare åtgärder verket har för avsikt att tillämpa på enheter som hör till en resolutionsgrupp,
 - 6) redogöras för hur resolutionsåtgärderna ska finansieras samt principerna för ansvarsfördelningen i samband med dem mellan olika EES-stater,
 - 7) redogöras för resolutionsåtgärder som avser sådana resolutionsenheter som hör till resolutionsgrupper och effekterna för de andra enheterna och resolutionsgrupperna, om gruppen består av flera resolutionsgrupper.
-

8 §

Godkännande av koncernresolutionsplaner

— — — — —
Verket ska i sådana fall som avses i 3 mom. fatta ett beslut om en separat resolutionsplan för de dotterföretag som omfattas av verkets behörighet, vid behov för en finländsk resolutionsgrupp. Av beslutet ska framgå orsakerna till en tvist som avses i 3 mom. och beaktas de synpunkter och reservationer som de övriga resolutionsmyndigheterna har framfört. Verket ska underrätta det i 14 kap. 2 § avsedda resolutionskollegiets övriga medlemmar om sitt beslut.
— — — — —

3 kap.

Bedömning av avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter

1 §

Skyldighet att bedöma möjligheterna till avveckling och omorganisering av institut

— — — — —
Ett institut kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag, om

- 1) det kan avvecklas i ett likvidations- eller konkursförfarande, eller om
- 2) institutets verksamhet kan omorganiseras i enlighet med denna lag så att kontinuiteten i dess kritiska funktioner säkras.

Avvecklingen eller omorganiseringen av ett institutets verksamhet ska genomföras så att den får så få negativa konsekvenser som möjligt för stabiliteten i Finlands eller övriga EES:s staters finansiella system.
— — — — —

2 §

Skyldighet att bedöma möjligheterna till avveckling och omorganisering av en koncern

— — — — —
En koncern kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i denna lag, om

- 1) de institut som hör till koncernen kan avvecklas i ett likvidations- eller konkursförfarande, eller om
- 2) de resolutionsenheters verksamhet som hör till koncernen kan omorganiseras i enlighet med denna lag så att kontinuiteten i institutens kritiska funktioner säkras antingen så att de separeras från övriga funktioner, om detta kan göras enkelt och utan onödigt dröjsmål, eller på något annat lämpligt sätt.

Avvecklingen eller omorganiseringen av en koncerns verksamhet ska genomföras så att den får så få negativa konsekvenser som möjligt för stabiliteten i Finlands eller övriga EES-staters finansiella system.
— — — — —

Om verket svarar för koncernresolution och koncernen består av flera resolutionsgrupper, ska verket inte bara i fråga om koncernen utan också i fråga om varje resolutionsgrupp bedöma huruvida den kan avvecklas eller dess verksamhet omorganiseras på det sätt som avses i 1 §. Vad som i 2 kap. 7 och 8 § föreskrivs om förfaranden och beslutsfattande i anslutning till koncernresolutionsplaner tillämpas också på förfarandet enligt detta moment.

Undanröjande av hinder för avveckling av ett institut och omorganisering av verksamheten

Institutet ska inom fyra månader efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. för verket lägga fram ett förslag till åtgärder för undanröjande av hinder som verket konstaterat. Institutet ska dock inom två veckor efter att ha fått ett sådant meddelande som avses i 1 mom. för verket lägga fram förslag till åtgärder och en tidsplan för genomförandet av dessa, för att säkerställa att institutet efterlever det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som ställts på det samt det sammanlagda buffertkravet. I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna ska hänsyn tas till orsakerna till det hinder som verket konstaterat. Institutet ska lägga fram förslaget inom två veckor, om ett väsentligt hinder för möjligheten till avveckling har sin grund i en situation där

1) institutet inte uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder utökat med det sammanlagda buffertkravet, trots att det uppfyller det sammanlagda buffertkravet, eller

2) institutet inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som föreskrivs i denna lag eller i EU:s tillsynsförordning.

Verket kan kräva att ett institut vidtar följande åtgärder för att undanröja hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av dess verksamhet:

9) institutet emitterar kvalificerade skuldinstrument enligt 8 kap. i syfte att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder,

10) i syfte att uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder, vidtar andra åtgärder än sådana som avses i 9 punkten, inklusive omförhandlar villkoren framför allt i fråga om kvalificerade skuldinstrument som institutet emitterat eller i fråga om finansiella instrument som i enlighet med EU:s tillsynsförordning hänförs till kapitalbasen, för att säkerställa att verkets beslut att i enlighet med 6 kap. skriva ned värdet på de finansiella instrumenten kan verkställas i den stat vars lag ska tillämpas på dem,

11) grundar ett separat finansiellt holdingföretag som ges bestämmanderätt över institutet, om

a) det är nödvändigt för att främja resolutionen av institutet och för undvikande av att användningen av sådana resolutionsbefogenheter och resolutionsverktyg som avses i denna lag får negativa konsekvenser för andra än finansiella företag som hör till koncernen, och

b) institutet är dotterföretag till ett blandat finansiellt holdingföretag,

12) lämnar in en plan för att återställa efterlevnaden av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder samt, i förekommande fall, av det sammanlagda buffertkravet,

13) ändrar följande löptidsprofiler för efterlevnad av minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder:

a) för finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen efter godkännande från Finansinspektionen, och

b) för sådana kvalificerade skulder som avses i 8 kap. 7 g § och 7 e § 4 mom. 3–11 punkten.

5 §

Undanröjande av hinder för avveckling och omorganisering av en koncern

Om verket ansvarar för koncernresolutionen av ett institut ska det i ett resolutionskollegium som avses i 14 kap. 2 §, i samråd med de övriga myndigheter som ansvarar för resolutionen av koncernföretagen, om möjligt göra en sådan bedömning som avses i 2 § i detta kapitel och gemensamt besluta om åtgärder enligt 4 § 4 mom. som ska vidtas i resolutionsenheterna och deras dotterföretag. Det som ovan i denna paragraf föreskrivs om dotterföretag tillämpas också på sådana företag som avses i 1 kap. 1 § 2 mom. 1 punkten som är dotterföretag till en resolutionsenhet. I samband med beslutet ska det tillsynskollegium som avses i 65 b § i lagen om Finansinspektionen (878/2008) höras samt, i fråga om betydande filialer, också de behöriga resolutionsmyndigheterna, om beslutet får väsentliga konsekvenser för filialen.

Verket ska i samband med tillämpningen av denna paragraf, i överensstämmelse med artikel 25.1 i Europeiska banktillsynsförordningen, i samråd med Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten upprätta en rapport och sända den till koncernens moderföretag, de myndigheter som ansvarar för resolutionen av dotterföretagen och till resolutionsmyndigheterna i betydande filialers hemstater. I samband med rapporten ska de myndigheter höras som ansvarar för tillsynen över de institut som hör till koncernen. I rapporten ska behandlas väsentliga hinder för en effektiv användning av resolutionsverktygen och resolutionsbefogenheterna i koncernen och resolutionsgruppen samt konsekvenserna för koncernens affärsverksamhet, samt rekommenderas lämpliga och riktade åtgärder som verket anser vara behövliga för undanröjande av hindren.

Koncernens moderföretag kan inom fyra månader från den dag då den tagit emot rapporten enligt 2 mom., för verket föreslå alternativa åtgärder för undanröjande av de hinder som preciseras i rapporten.

Om de hinder som konstaterats i rapporten har sin grund i att gruppen befinner sig i en sådan situation som avses i 4 § 3 mom. 1 eller 2 punkten, ska koncernens moderföretag inom två veckor efter mottagandet av rapporten enligt 2 mom. föreslå verket möjliga åtgärder och tidsplanen för dessas genomförande i syfte att säkerställa att institutet uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och, i förekommande fall, det sammanlagda buffertkravet. I tidsplanen för genomförandet av de föreslagna åtgärderna ska hänsyn tas till orsakerna till det hinder som verket konstaterat. Verket ska bedöma huruvida de åtgärder som koncernens moderföretag föreslagit effektivt minskar eller avlägsnar det hinder enligt 4 § 3 mom. 1 eller 2 punkten som verket konstaterat. Verket ska samråda med Finansinspektionen när bedömningen görs.

Om moderföretaget i enlighet med 3 eller 4 mom. har föreslagit alternativa åtgärder ska verket underrätta Finansinspektionen och Europeiska bankmyndigheten samt resolutionsmyndigheterna för dotterföretagen och betydande filialer, om åtgärderna får väsentliga konsekvenser för filialen. Verket ska sträva efter att resolutionskollegiet inom fyra månader efter moderföretagets alternativa åtgärder enligt 3 mom. fattar ett gemensamt beslut om de väsentliga hindren och om vilka åtgärder som krävs för undanröjande av dem. Om koncernens moderföretag inte har föreslagit alternativa åtgärder, ska ett gemensamt beslut fattas inom en månad efter utgången av den tidsfrist på fyra månader som föreskrivs i 3 mom. Det gemensamma beslutet ska fattas inom två veckor från koncernens moderföretags åtgärdsförslag enligt 4 mom. I beslutet ska beaktas åtgärdernas eventuella inverkan i alla de EES-stater där koncernen bedriver verksamhet. I samband med beslutet ska verket samråda med de behöriga resolutions- och tillsynsmyndigheterna för filialerna. Verket ska skriftligen delge det gemensamma beslutet till koncernens moderföretag.

Om ett gemensamt beslut inte har fattats inom den tid som avses i 5 mom. ska verket besluta om åtgärder som avses i 4 § 4 mom. och ska genomföras på koncernnivå. I verkets

beslut ska beaktas synpunkter och reservationer som framförts av andra resolutionsmyndigheter. Verket ska delge beslutet till koncernens moderföretag.

Om en annan resolutionsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist om ett beslut som avses i denna paragraf till Europeiska bankmyndigheten, ska verket skjuta upp sitt beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Den tidsfrist som föreskrivs i 5 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ett ärende kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter den tidsfrist som nämns i 5 mom. eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 6 mom.

Vad som föreskrivs i 6–8 mom. tillämpas också på verket när det är behörig resolutionsmyndighet för en resolutionsenhet. Verkets beslut ska då delges till resolutionsenheten i stället för till koncernens moderföretag.

6 §

Undanröjande av hinder för avveckling och omorganisering av en koncern i en situation där planeringen av koncernresolutionen ska skötas av resolutionsmyndigheten i en annan EES-stat

Om något gemensamt beslut inte har fattats inom den tidsfrist som avses i 5 § 5 mom. ska verket besluta om åtgärder enligt 4 § 4 mom. som ska riktas mot det finländska dotterföretaget. Verket ska beakta synpunkter som framförts av de övriga resolutionsmyndigheterna. Verket ska delge beslutet till det finländska dotterföretaget och till den resolutionsmyndighet som ansvarar för planeringen av koncernresolutionen och resolutionen av resolutionsenheten.

Den tidsfrist som föreskrivs i 5 § 5 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter den tidsfristen eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 2 mom.

4 kap.

Ställande av institut under resolutionsförvaltning

2 §

Beslut om resolutionsförvaltning av ett institut

Verket ska, efter att det från Finansinspektionen fått ett sådant meddelande som avses i 1 § 4 eller 5 mom. eller i 11 kap. 5 a § 4 mom. i kreditinstitutslagen eller efter samråd med Finansinspektionen, på eget initiativ bedöma om de villkor som anges i 1 § i detta kapitel är uppfyllda. Om verket bedömer att villkoren inte är uppfyllda ska det besluta att institutet inte ska ställas under resolutionsförvaltning. Om villkoren är uppfyllda ska verket besluta att institutet ska ställas under resolutionsförvaltning. Av beslutet om resolutionsförvaltning ska framgå åtminstone

5 §

Resolutionsförvaltning av företag som hör till en grupp, av resolutionsgrupper och av en resolutionsgrupps medlemskreditföretag

Verket får ställa ett centralinstitut och dess medlemskreditföretag som ingår i samma resolutionsgrupp under resolutionsförvaltning, om gruppen som helhet uppfyller de villkor som fastställs i 1 §.

Verket får ställa finansiella holdingföretag, blandade finansiella holdingföretag och holdingföretag med blandad verksamhet samt motsvarande företag som är moderföretag under resolutionsförvaltning, om

- 1) företaget är en resolutionsenhet,
- 2) företagets dotterföretag uppfyller villkoren i 1 § 1 mom.,
- 3) fallissemang för ett dotterföretag som avses i 2 punkten i detta moment medför en risk för resolutionsgruppen, och
- 4) resolution av ett dotterföretag eller en resolutionsgrupp förutsätter åtgärder gentemot företaget.

5 kap.

Värdering av tillgångar och skulder

1 §

Värdering

Verket ska utan dröjsmål, innan värdet på aktier, andelar och andra balansposter skrivs ned i enlighet med 6 kap. och innan resolutionsåtgärder vidtas, se till att institutets tillgångar och skulder värderas så som föreskrivs i detta kapitel (*värdering*). Verket kan följa bestämmelserna i detta kapitel också innan institutet ställs under resolutionsförvaltning.

3 §

Värderingens syfte

Syftet med värderingen är att skapa förutsättningar för verkets beslut om

- 1) huruvida de villkor för nedskrivning av värdet på aktier, andelar, andra balansposter eller kvalificerade skulder som föreskrivs i denna lag eller villkoren för ställande under resolutionsförvaltning är uppfyllda,
- 2) vilka resolutionsåtgärder som eventuellt ska vidtas,
- 3) huruvida värdet på aktier, andelar, andra balansposter eller kvalificerade skulder och antalet aktier som innehas av varje aktie- eller andelsägare ska skrivas ned och hur mycket,
- 4) huruvida skuldernas nominella belopp ska skrivas ned och skulderna konverteras till aktier eller andelar och i vilken utsträckning,
- 5) vilka tillgångar och skulder som ska överföras i samband med inrättandet av ett tillfälligt institut eller egendomsförvaltningsbolag samt hur stort vederlag som ska betalas till ett institut som ställts under resolutionsförvaltning och till dess aktie- eller andelsägare,
- 6) vilka av institutets tillgångar och skulder som ska överföras i samband med affärsverksamheten samt vilket nettovärde de tillgångar som ska överföras har på marknaden,
- 7) hur stort antal aktier eller andelar som ska överföras samt överföringspriset vid överföring av affärsverksamhet som sker genom överföring av institutets aktier eller andelar så som avses i 9 kap. 1 § 2 mom.

Dessutom ska det vid värderingen säkerställas att institutets alla eventuella förluster fastställs vid den tidpunkt då resolutionsverktygen tillämpas eller värdet på aktier, andelar, andra balansposter eller kvalificerade skulder skrivs ned.

7 §

Preliminär värdering

Om en värdering enligt 1 §, på grund av ärendets brådskande natur eller av något annat vägande skäl, inte kan göras före nedskrivning av värdet på aktierna, andelarna, de andra balansposterna eller de kvalificerade skulderna innan resolutionsåtgärder vidtas, ska verket värdera tillgångarna och skulderna preliminärt (*preliminär värdering*).

Verket kan trots vad som föreskrivs i 1 § skriva ned värdet på aktier, andelar, andra balansposter eller kvalificerade skulder samt vidta resolutionsåtgärder på basis av den preliminära värderingen.

12 §

Bedömning av bemötandet av aktieägare, andelsägare och borgenärer

Verket ska utan dröjsmål efter det att en nedskrivning och konvertering av värdet enligt 6 kap. eller resolutionsåtgärder enligt 8–11 kap. har vidtagits, göra en bedömning av om aktieägare, andelsägare och borgenärer på basis av beslutet får samma, bättre eller sämre bemötande än i det fall att institutet i stället för en nedskrivning av värdet eller resolution skulle ha försatts i konkurs. Bedömningen ska göras separat från den värdering som avses i 1 §.

I fråga om den som gör bedömningen och godkännandet av bedömningen ska tillämpas vad som i 2 § föreskrivs om värderare och i 6 § om godkännande av värdering.

6 kap.

Nedskrivning och konvertering av värdet på aktier, andelar och vissa andra balansposter samt indragning av aktier och andelar

1 §

Skyldighet att skriva ned det nominella värdet på poster i eget kapital samt att skriva ned och konvertera vissa andra balansposter

Verket ska utan dröjsmål efter det att ett institut har ställts under resolutionsförvaltning och värderats enligt 5 kap. 1 § besluta om täckande av institutets förluster samt indragning av aktier och andelar samt om nedskrivning och konvertering av i artikel 51 i EU:s tillsynsförordning avsett övrigt primärkapital eller i artikel 62 i den förordningen avsett supplementärkapital till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Verket ska täcka institutets förluster genom att skriva ned det nominella värdet på institutets aktier eller andelar och på andra poster i institutets eget kapital samt, under de förutsättningar som föreskrivs i 3 § i detta kapitel, det nominella värdet på aktier eller andelar och på andra poster som hänförs till det egna kapitalet i företag som hör till samma grupp som institutet, eller det bokföringsmässiga motvärdet om aktierna eller andelarna inte har något nominellt värde. Samtidigt ska verket dra in varje aktie- eller andelsägares aktier eller andelar i samma förhållande som institutets förluster har täckts i enlighet med detta moment, om inte verket beslutar att aktierna eller andelarna ska överlåtas till sådana borgenärer vilkas fordringar har skrivits ned eller i enlighet med denna lag konverterats till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Verket får i syfte att genomföra en konver-

tering av balansposter som avses i detta moment kräva att institutet eller dess moderföretag emitterar nya aktier eller andelar.

Antalet aktier eller andelar i institutet ska minskas och andra i 1 mom. avsedda finansiella instrument skrivs ned och konverteras i omvänd förmånsrättsordning jämfört med förmånsrättsordningen vid en konkurs i de poster i eget kapital som avses i det momentet. Det första som nedskrivs och konverteras är sådant kärnprimärkapital som avses i artikel 26 i EU:s tillsynsförordning, det andra sådant övrigt primärkapital som avses i artikel 51 och det tredje sådant supplementärkapital som avses i artikel 62, om inte något annat följer av artikel 54, och det sista kvalificerade skulder som föreskrivs i 11 mom. i denna paragraf. Nedskrivning av värdet på aktier, andelar och andra poster i eget kapital eller kvalificerade skulder ändrar inte ägarens ansvar för förpliktelser som hänför sig till det nedskrivna värdet eller för eventuell skadeståndsskyldighet till följd av överklagande av sådana åtgärder som avses i 1 mom.

Verket kan i samband med beslut om tillämpningen av åtgärder enligt denna paragraf också besluta att ett kreditinstitut i andelslagsform ska ombildas till ett andelsbanksaktiebolag enligt 18 § i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform (423/2013) eller till ett aktiebolag, att ett centralinstitut i andelslagsform enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker ska ombildas till ett aktiebolag och att en sparbank ska ombildas till ett sparbanksaktiebolag enligt 91 § i sparbankslagen (1502/2001). När ett centralinstitut i andelslagsform enligt 4 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker ombildas till ett aktiebolag förfaller centralinstitutets koncession enligt 11 § 1 mom. i den lagen.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. tillämpas också på sådana kvalificerade skulder som uppfyller villkoren i 8 kap. 7 e § 4 mom. 4–11 punkten, med undantag av villkoret som gäller återstående löptid för skuldinstrument i artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning.

2 §

Samråd med övriga myndigheter

Före ett sådant beslut som avses i 1 § ska verket underrätta Finansinspektionen om saken. Om institutet som är föremål för beslutet hör till en grupp vars gruppbaserade tillsyn en annan EES-stats tillsynsmyndighet ansvarar för, ska verket samråda med resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten och inom ett dygn från samrådet underrätta, utöver Finansinspektionen, också denna tillsynsmyndighet samt motsvarande myndighet i den andra EES-staten samt resolutionsmyndigheterna för de enheter som ingår i resolutionsgruppen.

3 §

Nedskrivning av eget kapital och nedskrivning och konvertering av vissa andra balansposter i företag som hör till samma grupp

Då ett institut hör till samma grupp som ett institut i en annan EES-stat ska verket besluta om åtgärder som avses i 1 §, om institutet är

3) ett moderföretag och de poster som avses i 1 mom. i den paragrafen har beaktats såväl vid beräkningen av moderföretagets kapitalbas som vid beräkningen av det konsoliderade kapitalkravet och om Finansinspektionen ansvarar för den gruppbaserade tillsynen,

och att verket anser att det är nödvändigt att vidta åtgärderna för att trygga förutsättningarna för gruppens fortsatta verksamhet, och

4) ett dotterföretag som är registrerat i Finland, och aktier, andelar, andra poster i eget kapital och kvalificerade skulder beaktas i det minimikrav som ställts för dotterföretag med stöd av 8 kap. 7 e §.

Verket ska fatta beslut om åtgärder enligt 1 § 1 mom. samtidigt för moderföretaget och resolutionsenheten, om den senare har förvärvat kvalificerade skulder, poster i eget kapital eller andra balansposter genom enheter inom samma resolutionsgrupp. Förlusterna ska då överföras på resolutionsenheten.

7 §

Beaktande av nedskrivning och konvertering när resolutionsfonden används

Om resolutionsverktyg tillämpas i en resolutionsenhet eller, under exceptionella omständigheter med avvikelse från resolutionsplanen, i ett institut som inte är föremål för resolution, ska nedskrivningen av denna enhets värde i enlighet med vad som föreskrivs i 1 § beaktas vid beräkningen av de minimibelopp som föreskrivs i 8 kap. 6 § 4 mom. 1 punkten och 6 mom. 1 punkten.

7 kap.

Allmänna principer för resolutionsverktyg

2 §

Resolutionsverktyg

Resolutionsverktyg är

1) nedskrivning av det nominella värdet på ett instituts eller tillfälligt instituts skulder och konvertering av skulderna till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet i syfte att förbättra institutets solvens eller överföra dess tillgångar i enlighet med 2–4 punkten, med iakttagande av 8 kap. (*nedskrivning och konvertering av skulder*),

Verket kan besluta ta ut en rimlig ersättning som motsvarar självkostnadsvärdet för sina kostnader för användningen av resolutionsverktyg hos institutet eller det tillfälliga institutet eller dra av ersättningen från det inlösenpris som gäller inlösen enligt 1 mom. 2 och 3 punkten. Verkets fordringar enligt detta moment ska betalas vid institutets, det tillfälliga institutets eller egendomsförvaltningsbolagets konkurs med den förmånsrätt som anges i 1 kap. 4 a § 1 mom. 3 punkten i kreditinstitutslagen.

6 §

Tillämpning av bestämmelserna om ägartillsyn

När skulder konverteras till aktier eller andelar på det sätt som avses i 6 eller 8 kap. eller när aktier eller andelar överförs med stöd av 9 kap., tillämpas 3 kap. i kreditinstitutslagen, 6 a kap. 1 § i lagen om investeringstjänster och 32 a–32 c § i lagen om Finansinspektionen, om inte något annat föreskrivs nedan i denna paragraf.

Finansinspektionen ska utan obefogat dröjsmål besluta om den förbjuder ett förvärv eller begränsar rättigheter som är baserade på aktier eller andelar. I sin prövning ska Finansinspektionen beakta hur brådskande konverteringen av skulder eller överföringen av af-

färsverksamhet är samt behovet att uppnå syftet med resolutionen. Finansinspektionens beslut ska delges verket och den anmälningsskyldige.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i kreditinstitutslagen och i lagen om investeringstjänster kan verket med stöd av bestämmelserna i 6, 8 och 9 kap. i denna lag överföra aktier och andelar innan Finansinspektionen har fattat beslut enligt 3 kap. 2 § 2 mom. i kreditinstitutslagen eller beviljat tillstånd enligt 6 a kap. 2 § 2 mom. i lagen om investeringstjänster. Verket har emellertid uteslutande rätt att utöva de rättigheter som är förenade med aktierna och andelarna till dess att Finansinspektionen har beviljat nämnda tillstånd eller har beslutat huruvida den förbjuder överlåtelsen av aktierna eller andelarna eller till utgången av den tidsfrist som avses i 32 b § i lagen om Finansinspektionen.

8 kap.

Skuldnedskrivning och konvertering av skulder till kapitalbasinstrument

1 §

Rätt att skriva ned det nominella värdet av skulder och konvertera dem till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet

Verket kan genom sitt beslut, med de undantag som anges i 5 och 6 §, helt eller delvis skriva ned det nominella värdet av andra skuldinstrument i institut, tillfälliga institut enligt 10 kap. och egendomsförvaltningsbolag enligt 11 kap. än sådana som avses i 4 §, nedan *nedskrivningsbara skulder*, och konvertera de nedskrivna skulderna till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet på det sätt som föreskrivs i detta kapitel.

3 §

Genomförande av nedskrivning och konvertering av skulder

När verket skriver ned skuldernas nominella värde och konverterar det belopp som motsvarar nedskrivningen till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet, ska verket på basis av en värdering enligt 5 kap. uppskatta det totalbelopp varmed de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde ska skrivas ned och under de förutsättningar som föreskrivs i 4 mom. konvertera det till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. När nedskrivningen och konverteringen beräknas ska också beaktas eventuella finansieringsandelar som finansierats med stabilitetsavgifter enligt 4 kap. 8 § 1 mom. 4 punkten i verklagen.

Dessutom ska verket skriva ned skuldernas nominella värde och konvertera ett mot nedskrivningen svarande belopp till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet. Konvertering ska göras på ett sådant belopp som efter nedskrivningen av skuldernas bokföringsvärde enligt 2 mom. behövs för att öka institutets eller det tillfälliga institutets kapitalbas till ett sådant tröskelvärde som gör det möjligt att trygga marknadsens förtroende för institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet för ett år framåt.

När skulder i enlighet med 1 mom. konverteras till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet kan verket använda olik konverteringsförhållande för skulder som vid konkurs har olika förmånsrätt. Verket ska då iakta den ena av följande principer:

4 §

Skulder vars nominella värde inte kan skrivas ned

Detta kapitel ska inte tillämpas på följande skulder:

3) skulder baserade på anställningsförhållanden, med undantag för sådana rörliga ersättningar som avses i 8 kap. 2 § 4 punkten i kreditinstitutslagen om vilka det inte har kommits överens i ett kollektivavtal,

7) insättningsgarantiavgifter enligt 5 kap. 4 § 1 mom. i verklagen,

8) skulder till enheter som ingår i samma resolutionsgrupp utan att själva utgöra resolutionsenheter, oberoende av skuldernas löptider.

Det som föreskrivs i 1 mom. 8 punkten tillämpas inte om skuldens förmånsrätt vid en konkurs är sämre än enligt 2 § i betalningsordningslagen.

6 §

Användning av resolutionsfonden i särskilda fall

Resolutionsfondens medel kan användas för sådana syften som avses i 2 mom. endast efter det att de nedskrivningsbara skuldernas nominella värde i enlighet med 1 § har skrivits ned med minst ett belopp som motsvarar åtta procent av det sammanlagda beloppet av det under resolutionsförvaltning ställda institutets skulder och kapitalbas som beräknats enligt 5 kap. Medel kan användas dock högst till ett belopp som

1) behövs för att trygga de finansiella verksamhetsförutsättningarna för institutet som har ställts under resolutionsförvaltning, och som

2) motsvarar högst fem procent av det sammanlagda beloppet av institutets som har ställts under resolutionsförvaltning skulder och kapitalbas beräknat enligt 5 kap., om inte något annat följer av 5 mom. i denna paragraf.

7 §

Minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Ett institut ska i enlighet med 7 a–7 g § ständigt ha en kapitalbas och kvalificerade skulder som uppgår till ett sådant belopp som verket bestämmer och som beräknats i enlighet med 7 a § 1 mom. eller 7 d § 1 och 2 mom. Verket ska samråda med Finansinspektionen innan det fastställer kapitalkravet.

Minimikravet för institutets kapitalbas och kvalificerade skulder ska vara tillräckligt för att

1) till fullo täcka institutets förväntade förluster, och

2) vid behov säkerställa att en resolutionsenhet eller dess dotterföretag har tillräckligt med kapital för att bedriva koncessionsenlig verksamhet i ett år.

Om institutet enligt resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs, får verket med avvikelse från 2 mom. fastställa kravet så att det är högst så stort som det som föreskrivs i 2 mom. 1 punkten, om verket bedömer att detta är motiverat.

Verket ska när det fastställer kravet enligt 1 mom. beakta åtminstone

1) behovet att säkerställa uppnåendet av målen för resolutionen,

2) behovet att, i det fall att skulderna nedskrivs och konverteras, säkerställa att institutet, resolutionsenheten eller dess dotterföretag har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att täcka skulderna och institutets kapitalbas ökas till ett tröskelvärde som tryggar institutets eller det tillfälliga institutets fortsatta verksamhet,

3) behovet att, i det fall att de kvalificerade skulderna inte nedskrivs eller konverteras i enlighet med resolutionsplanen, säkerställa att resolutionsenheten har tillräckligt med kapitalbas och kvalificerade skulder för att täcka förlusterna och öka enhetens kapitalbas till ett tröskelvärde som tryggar dess fortsatta verksamhet,

4) institutets eller resolutionsenhetens storlek, affärs- och finansieringsmodell, riskprofil, stabilitet och hur institutet eller enheten främjar ekonomin,

5) vilka negativa konsekvenser det skulle få för den finansiella stabiliteten, övriga institut eller det finansiella systemet om institutets verksamhet upphör,

6) marknadsdjupet för resolutionsenhetens finansiella instrument som hänförs till kapitalbasen och efterställda kvalificerade instrument, prissättningen för sådana instrument och den tid som behövs för att genomföra transaktioner enligt beslutet,

7) beloppet av sådana kvalificerade skuldinstrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning och som har en återstående löptid på mindre än ett år vid tidpunkten för beslutet om justering av minimikravet,

8) tillgången till och beloppet av sådana finansiella instrument som uppfyller villkoren i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 d i den förordningen,

9) huruvida det skuldbelopp som i 4 § är undantaget från tillämpningen av nedskrivning eller konvertering och som, vid förmånsrättsordningen i ett konkursförfarande, rangordnas lika högt som eller under de högst rangordnade kvalificerade skulderna är betydande jämfört med resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder,

10) den inverkan som eventuella omorganiseringskostnader kan ha på resolutionsenhetens rekapitalisering.

Vid bedömningen av skuldernas betydelsegrad enligt 4 mom. 9 punkten ska beloppet av skulder som undantagits från tillämpningsområdet för 4 mom. inte anses betydande, om beloppet inte överstiger 5 procent av beloppet av resolutionsenhetens kapitalbas och kvalificerade skulder. Om det tröskelvärdet överskrids, ska de undantagna skuldernas betydelsegrad bedömas av resolutionsmyndigheterna.

Kravet enligt 1 mom. ska inte tillämpas på hypoteksbanker som avses i 2 kap. i lagen om hypoteksbanksverksamhet (688/2010), om hypoteksbanken i enlighet med resolutionsplanen ska försättas i likvidation eller konkurs. Hypoteksbanken räknas då inte med i kravet på gruppnivå enligt 7 a § 4 mom.

7 a §

Fastställande av minimikravet

Minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder består av

1) ett krav som baserar sig på det totala riskexponeringsbeloppet och som utgör summan av

a) det belopp av förluster som ska täckas och som motsvarar det krav för institutets kapitalbas som avses i artikel 92.1 c i EU:s tillsynsförordning och det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen, och

b) ett sådant rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för institutet att efter resolution eller nedskrivning eller konvertering av skulder uppfylla de krav som avses i underpunkt a, och

2) ett krav som baserar sig på det totala exponeringsmättet som används vid beräkning av bruttosoliditetsgraden och som utgör summan av

a) det belopp av förluster som ska täckas och som motsvarar bruttosoliditetskravet för institutet enligt artikel 92.1 d i EU:s tillsynsförordning, och

b) ett sådant rekapitaliseringsbelopp som gör det möjligt för institutet att efter resolution eller nedskrivning eller konvertering av skulder uppfylla det krav som avses i underpunkt a i denna punkt.

Det krav som anges i 1 mom. 1 punkten ska uttryckas i procentandelar av det totala riskexponeringsbeloppet enligt artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning och det krav som anges i 2 punkten i det momentet ska uttryckas i procentandelar av det totala exponeringsmättet enligt artiklarna 429 och 429a i den förordningen.

När verket beräknar det krav enligt 1 mom. 2 punkten som baserar sig på det totala exponeringsmättet som ska användas vid beräkning av bruttosoliditetsgraden ska det beakta kraven i 6 § 4 och 6 mom.

Resolutionsenheter ska uppfylla kraven i 1 mom. 1 och 2 punkten på gruppnivå. Verket beslutar på vilka enheter som ingår i en resolutionsgrupp minimikravet ställs för att det ska säkerställas att gruppen som helhet uppfyller kravet på gruppnivå, och hur de ska uppfylla kravet i överensstämmelse med resolutionsplanen. Om ett krav enligt 1 mom., 7 d § 1 och 2 mom. eller 7 b § 1 mom. efter denna prövning inte ställs på en resolutionsenhet på gruppnivå, ska enheten uppfylla minimikravet enligt 1 mom. 1 och 2 punkten i denna paragraf på individuell basis.

Om det enligt verkets bedömning är osannolikt att värdet av de kvalificerade skulderna nedskrivs med stöd av 5 § 2 mom. eller att de överförs, ska institutet uppfylla minimikravet med kapitalbasen eller kvalificerade skulder, som räcker till för att täcka beloppet av skulder som ställts utanför nedskrivningen samt för att säkerställa att kraven i 7 § 2 mom. uppfylls.

När verket beräknar de rekapitaliseringsbelopp som anges i 1 mom. ska det

1) använda de senast rapporterade uppgifterna om det totala riskexponeringsbeloppet eller det totala exponeringsmättet, justerade för förändringar till följd av resolutionsåtgärder som anges i resolutionsplanen, och

2) efter samråd med Finansinspektionen sänka eller höja det belopp som motsvarar buffertkravet enligt prövning i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen för att fastställa det krav som ska tillämpas på institutet efter resolution eller nedskrivning eller konvertering av skulder.

Verket kan höja det belopp som föreskrivs i 1 mom. 1 punkten underpunkt b för att säkerställa att institutet kan bibehålla tillräckligt marknadsförtroende under ett år efter resolutionen eller nedskrivningen eller konverteringen av skulder. Det förhöjda beloppet ska motsvara det sammanlagda buffertkravet som ska tillämpas efter tillämpning av resolutionsverktyg eller nedskrivning eller konvertering av skulder, minskat med det kontracykliska buffertkrav som föreskrivs i 10 kap. 3 § 4 mom. i kreditinstitutslagen. Det förhöjda beloppet kan dock sänkas eller höjas om verket, efter samråd med Finansinspektionen, anser att ett lägre belopp är tillräckligt eller ett högre belopp krävs för att behålla marknadsförtroendet och säkerställa att institutet förmår fortsätta tillhandahållat av kritiska funktioner och få tillgång till finansiering efter resolutionen.

Verket ska utan dröjsmål justera minimikravet eller det ytterligare krav som anges i 7 b § 2 mom. när en ändring av det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen träder i kraft.

7 b §

Minimikravet för globala systemviktiga institut, större dotterföretag och andra stora institut

Minimikravet på ett globalt systemviktigt institut eller ett institut som ingår i ett sådant består av kraven i artiklarna 92a och 494 i EU:s tillsynsförordning och av de ytterligare krav som verket ställer i enlighet med 2 mom. i denna paragraf. Minimikravet på ett dotterföretag med säte i en EES-stat till ett globalt systemviktigt institut utanför EES-staterna består av kraven enligt artikel 92b och 494 i EU:s tillsynsförordning samt de ytterligare krav som verket ställer enligt 2 mom., vilket ska uppfyllas med kapitalbas och skulder som uppfyller villkoren enligt 7 e § och 14 kap. 6 § 5 mom.

Verket får ställa ett ytterligare krav enbart för att säkerställa att villkoren i 7 a § och 7 § 2 och 4 mom. uppfylls och om kravet enligt 1 mom. i denna paragraf inte räcker till för att uppfylla villkoren i de paragraferna.

Om flera resolutionsenheter som tillhör samma globalt systemviktiga institut är föremål för resolution, ska verket beräkna det ytterligare kravet för varje resolutionsenhet samt för ett moderföretag med säte i en EES-stat.

Ett globalt systemviktigt institut samt en resolutionsenhet, på vilken 7 d § 1 eller 3 mom. tillämpas, ska utöver minimikravet uppfylla ett krav som utgör minst åtta procent av det totala beloppet av skulderna och kapitalbasen, med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller de skulder som avses i 7 g § 4 mom. Verket får fastställa en lägre andel som krav, men den ska ändå vara större än det resultat som erhållits med den formel som föreskrivs i finansministeriets förordning, om villkoren i artikel 72b.3 i EU:s tillsynsförordning uppfylls. Närmare bestämmelser om hur det krav som kompletterar minimikravet ska beräknas utifrån det totala beloppet av skulderna och kapitalbasen med beaktande av eventuella avdrag enligt artikel 72b.3 i EU:s tillsynsförordning för fastställandet av ett lägre krav utfärdas genom förordning av finansministeriet.

Det krav som kompletterar minimikravet och som ska uppfyllas på det sätt som föreskrivs i 4 mom. kan för de resolutionsenheter som anges i 7 d § 1 mom. dock vara högst 27 procent av det totala riskexponeringsbeloppet, om

1) tillgång till finansieringsarrangemang inte övervägs som ett alternativ i resolutionsplanen för enheten, och

2) minimikravet gör det möjligt för enheten att uppfylla de krav som anges i 6 § 4 eller 5 mom.

När verket bedömer huruvida förutsättningarna enligt 5 mom. 1 och 2 punkten i denna paragraf uppfylls ska det beakta inverkan på enhetens affärsmodell.

Med avvikelse från det som föreskrivs i 4 mom. får verket besluta att det krav som kompletterar minimikravet i sin helhet ska uppfyllas av de institut och enheter som avses där med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller skulder som avses i 7 g § 4 mom., i den mån som summan av dem inte överstiger det som är högst av

1) åtta procent av enhetens totala skulder och kapitalbas, eller

2) det sammanlagda buffertkravet tillsammans med två gånger det buffertkrav enligt prövning som föreskrivs i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen samt tillsammans med två gånger det kapitalbaskrav på åtta procent som avses i artikel 92.1 c i EU:s tillsynsförordning.

Verket får tillämpa 7 mom. på högst 30 procent av alla institut och enheter som avses i 4 mom. Dessutom förutsätts att minst ett av följande villkor uppfylls:

1) om det i bedömningen av möjligheten till avveckling har identifierats väsentliga hinder för möjligheten till avveckling och

a) inga korrigerande åtgärder har vidtagits efter de åtgärder som anges i 3 kap. 4 § 4 mom. inom den tidsfrist som verket ställt, eller

b) de identifierade väsentliga hindren inte kan åtgärdas genom åtgärder som avses i 3 kap. 4 § 4 mom. och tillämpningen av 7 mom. i denna paragraf helt eller delvis skulle kompensera för de väsentliga hindrens negativa effekter på möjligheten till avveckling,

2) verket bedömer att det är osäkert om resolutionsplanen för resolutionsenheten är genomförbar och tillförlitlig, med hänsyn tagen till enhetens storlek, enhetens sammanlänkning, verksamhetens art, omfattning, risk och komplexitet samt enhetens rättsliga status och aktieägarstruktur, eller

3) buffertkravet enligt prövning i 11 kap. 6 § i kreditinstitutslagen återspeglar det faktum att resolutionsenheten i risktermer är bland topp 20 procent av de institut för vilka verket fastställer ett minimikrav.

7 c §

Krav som kompletterar minimikravet för andra resolutionsenheter

Verket får besluta att andra än globala systemviktiga institut eller resolutionsenheter som avses i 7 d § utöver minimikravet, med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller sådana skulder som avses i 7 g § 4 mom. ska uppfylla ett krav som är högst åtta procent av de totala skulderna och kapitalbasen eller det belopp som erhållits vid tillämpning av 7 b § 7 mom. 2 punkten. Verket får fatta ett sådant beslut, om

1) de icke-efterställda skulder som avses i 7 g § 1–3 mom. har samma förmånsrätt vid en konkurs som någon av de skulder vars nominella värde i enlighet med 4 eller 5 § inte kan skrivas ned,

2) det finns en risk för att nedskrivning av sådana icke-efterställda skulder som inte i 4 § undantas från tillämpningsområdet för nedskrivning åsamkar borgenärerna större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande,

3) beloppet av kapitalbas och andra efterställda skulder överstiger inte det belopp som krävs för att säkerställa att borgenärer enligt 2 punkten inte åsamkas större förluster än de skulle åsamkas vid ett konkursförfarande.

Verket ska bedöma den risk som anges i 1 mom. 2 punkten, om beloppet av de skulder som sannolikt undantas från tillämpningsområdet för nedskrivning eller konvertering i enlighet med 4 eller 5 § är över tio procent av den totala kategorin av skulder i fråga.

En resolutionsenhets kapitalbas som används för att uppfylla det sammanlagda buffertkravet ska räknas till godo även för det krav som anges i 1 mom. och i 7 b § 4 och 7 mom.

7 d §

Minimikrav för nationellt stora kreditinstitut

För en resolutionsenhet som inte är ett globalt systemviktigt institut och som ingår i en resolutionsgrupp vars sammanlagda tillgångar överstiger 100 miljarder euro ska minimikravet enligt 7 a § vara åtminstone 13,5 procent av enhetens totala riskvägda exponeringsbelopp och 5 procent av det totala exponeringsmättet som ska användas vid beräkning av bruttosoliditetsgraden.

Resolutionsenheter ska uppfylla kravet enligt 1 mom. med kapitalbasen, efterställda kvalificerade finansiella instrument eller de skulder som avses i 7 g § 4 mom.

Verket får efter samråd med Finansinspektionen besluta att tillämpa 1 mom. även på en sådan resolutionsenhet vars insolvens av verket har bedömts utgöra en sannolik systemrisk. Då ska verket beakta i vilken utsträckning

- 1) enheten har insättningar och skuldinstrument,
- 2) tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skuldinstrument som enheten emitterat är begränsad, och
- 3) enheten är beroende av kärnprimärkapital för att uppfylla kravet i 7 a § 4 mom.

7 e §

Minimikrav för dotterföretag

Dotterföretag till en resolutionsenhet eller till ett institut som inte har säte i en EES-stat ska uppfylla minimikravet på individuell basis. Om ett dotterföretag emellertid samtidigt också är ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat ska det uppfylla minimikravet på gruppnivå.

Verket får i egenskap av resolutionsmyndighet för dotterföretaget avvika från vad som i 1 mom. föreskrivs om dotterföretag, om

- 1) både dotterföretaget och moderföretaget eller resolutionsenheten ingår i samma resolutionsgrupp och de är registrerade och underkastade tillsyn i Finland,

2) resolutionsenheten eller moderföretaget uppfyller minimikravet i Finland på basis av den konsoliderade finansiella ställningen,

3) det finns inga hinder eller förväntade hinder för att moderföretaget eller resolutionsenheten ska kunna överföra medel ur kapitalbasen eller återbetalningen av skulder till dotterföretaget,

4) dotterföretaget leds enligt sunda och försiktiga affärsprinciper och moderföretaget eller resolutionsenheten svarar med Finansinspektionens samtycke för dotterföretagets åtaganden, eller så löper dotterföretaget endast försumbara risker,

5) moderföretagets eller resolutionsenhetens förfaranden för bedömning, värdering och kontroll av risker omfattar även dotterföretaget,

6) moderföretaget eller resolutionsenheten har bestämmande inflytande i dotterföretaget på det sätt som avses i 1 kap. 5 § 1 mom. i bokföringslagen, och

7) dotterföretaget inte självt är en resolutionsenhet.

Minimikravet på ett dotterföretag som avses i denna paragraf ställs med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i 10 § och i 14 kap.

Institut som avses i 1 mom. ska uppfylla minimikravet med följande kapitalbas eller skulder:

1) kärnprimärkapital,

2) kapitalbas som emitterats till och förvärvats av enheter som ingår i samma resolutionsgrupp,

3) kapitalbas eller skulder som emitterats till och förvärvats av enheter som inte ingår i samma resolutionsgrupp eller aktieägare, om nedskrivning eller konvertering av skulderna inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget,

4) skulder som emitterats till och direkt eller indirekt förvärvats av resolutionsenheten,

5) skulder som uppfyller de krav som föreskrivs i artikel 72a i EU:s tillsynsförordning, utom i fråga om artikel 72b.2 b, c, k, l och m och artikel 72b.3–72b.5 i den förordningen,

6) skulder som i enlighet med betalningsordningslagen rangordnas lägre än skulder som inte uppfyller de krav som avses i 3 punkten och som inte kan medräknas i kapitalbaskraven,

7) nedskrivnings- eller konverteringsbara skulder,

8) skulder vars förvärv inte har finansierats direkt eller indirekt av ett institut som avses i 1 mom.,

9) skulder på vilka ett institut som avses i 1 mom. inte skulle tillämpa köpoption, inlösen, återköp eller återbetalning i förtid, utom när institutet är försatt i likvidation eller konkurs,

10) skulder vars ränta eller kapital inte kan avkortas i förtid, utom i samband med ett likvidations- eller konkursförfarande i ett institut som avses i 1 mom.,

11) skulder där storleken på den ränta eller utdelning som ska betalas inte ändras beroende på kreditvärdigheten hos ett institut som avses i 1 mom. eller dess moderföretag.

Verket får besluta att dotterföretagets minimikrav helt eller delvis uppfylls med en garanti som resolutionsenheten tillhandahåller, om

1) villkoren i 2 mom. 1 och 2 punkten uppfylls,

2) garantibeloppet är minst lika stort som den andel som ersätter minimikravet,

3) det villkor av följande som infaller först uppfylls:

a) verket har fattat ett sådant beslut som avses i 6 kap. 1 § om nedskrivning av det nominella värdet på poster i dotterbolagets eget kapital och om nedskrivning av kvalificerade skulder eller

b) garantin utlöses om dotterföretaget inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning,

4) garantin säkerställs genom ett avtal om finansiellt säkerhetsställande som avses i 1 § i lagen om finansiella säkerheter (11/2004) till en andel på minst 50 procent av dess belopp,

5) de säkerheter som ställs för garantin uppfyller kraven i artikel 197 i EU:s tillsynsförordning, vilket efter nedsättningar är tillräckligt för att täcka den säkerhet som avses i 4 punkten i detta moment,

6) de säkerheter som ställs för garantin är inte intecknade och används inte som säkerhet för någon annan garanti,

7) säkerheternas löptid uppfyller kraven enligt artikel 72c.1 i EU:s tillsynsförordning, och

8) det inte finns några hinder för överföring av säkerheterna från resolutionsenheten till dotterföretaget, trots att resolutionsåtgärder vidtas i fråga om resolutionsenheten.

Resolutionsenheten ska, på begäran av verket, tillhandahålla ett oberoende juridiskt yttrande eller på annat sätt styrka att det inte finns några sådana hinder som anges i 5 mom. 8 punkten.

Det som i 4 mom. föreskrivs om institut tillämpas också på sådana centralinstitut, medlemskreditinstitut enligt 7 f § 2 mom. och resolutionsenheter enligt 7 a § 4 mom. för vilka ett minimikrav ställs på individuell basis.

7 f §

Undantag för sammanslutningar av inlåningsbanker

Verket får besluta att helt eller delvis undanta ett centralinstitut eller dess medlemskreditinstitut från tillämpningen av 7 e §, om förutsättningarna enligt 3 § 1–3 punkten i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker uppfylls och

1) centralinstitutet och institutet ingår i samma resolutionsgrupp,

2) minimikravet för medlemskreditinstitutet övervakas som en helhet grundat på deras konsoliderade bokslut,

3) resolutionsgruppen uppfyller det minimikrav som föreskrivs i 7 a § 4 mom. på gruppnivå, och

4) det inte finns några väsentliga hinder eller förväntade väsentliga hinder för överföring av medel ur kapitalbasen eller återbetalning av skulder mellan centralinstitutet och medlemskreditinstitutet vid resolutionen.

Ett centralinstituts medlemskreditinstitut som inte är en resolutionsenhet ska uppfylla minimikravet på individuell basis.

7 g §

Kvalificerade skulder som ingår i minimikravet

Nedskrivningsbara skulder kan räknas med i det totala belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder som avses 7 § 1 mom. endast om de uppfyller villkoren i artiklarna 72a–72c i EU:s tillsynsförordning, med undantag av artikel 72b.2 d i den förordningen.

Kvalificerade skulder för ett globalt systemviktigt institut utgörs med avvikelse från 1 mom. av kvalificerade skulder enligt definitionen i artiklarna 72a–72k i EU:s tillsynsförordning.

På skulder med inbäddade derivat som räknas med i det totala beloppet av kapitalbas och kvalificerade skulder tillämpas artikel 45b.2 i resolutionsdirektivet.

Skulder som emitterats av ett dotterföretag och som tecknats av aktieägare som inte ingår i en resolutionsgrupp räknas med i resolutionsenhetens totala belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder bara om

1) skulderna emitterats i enlighet med 7 e § 4 mom. 3–11 punkten,

2) nedskrivning eller konvertering i enlighet med 6 kap. 1 och 2 § inte inverkar på resolutionsenhetens bestämmande inflytande i dotterföretaget, och

3) skuldbeloppet är mindre än skillnaden mellan följande belopp:

- a) summan som fås genom att addera de skulder som emitterats och förvärvats av resolutionsenheten, direkt eller indirekt, och beloppet av kapitalbas som emitterats i enlighet med 7 e § 4 mom. 1–3 punkten,
- b) det belopp som föreskrivs i 7 e § 1 mom.

9 §

Tillsyn över minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder

Ett institut ska ha tillräckliga system för att säkerställa att verket fortlöpande kan övervaka att institutet eller företaget uppfyller de krav som föreskrivs i 7 §. Verket ska i samråd med Finansinspektionen fortlöpande övervaka att kraven efterlevs.

Verket får efter samråd med Finansinspektionen vidta någon av följande åtgärder, om ett institut inte uppfyller det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 7 a § 4 mom. eller 7 e §:

1) åtgärder för undanröjande av hinder för avveckling och för omorganisering av verksamheten i enlighet med 3 kap. 4 §, eller

2) förbjuda vinstutdelning och annan utdelning av medel i enlighet med 12 kap. 13 §.

I stället för det som föreskrivs i 2 mom. får Finansinspektionen alternativt vidta någon av följande åtgärder:

1) en åtgärd som föreskrivs i 11 kap. 10 § i kreditinstitutslagen, eller

2) en bedömning av om institutet är oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet på det sätt som anges i 4 kap. 1 § 2 mom. i denna lag.

10 §

Samarbete med andra EES-staters resolutionsmyndigheter

Verket ska agera tillsammans med resolutionsmyndigheten för gruppen, resolutionsenheten och dotterföretagen för att åstadkomma ett beslut om minimikravet

1) för resolutionsenheten på moderföretagets konsoliderade nivå, och

2) på individuell basis för ett sådant institut i en resolutionsgrupp som inte är en resolutionsenhet.

I det gemensamma beslutet får det överenskommas, i det fall detta står i överensstämmelse med resolutionsplanen för resolutionsenheten, att dotterföretaget i stället för resolutionsenheten uppfyller en del av minimikravet med sådana finansiella instrument enligt 7 e § 4 mom. som har förvärvats av enheter som inte ingår i resolutionsgruppen.

Om mer än en resolutionsenhet tillhörande samma globalt systemviktiga institut är föremål för resolution, ska resolutionsmyndigheterna vid behov besluta om avdrag från kvalificerade skuldposter i enlighet med artikel 72e i EU:s tillsynsförordning. Resolutionsmyndigheterna får samtidigt besluta om åtgärder för att minimera skillnaden mellan de minimikrav som beräknats i enlighet med 7 b § 3 mom. i detta kapitel för varje resolutionsenhet och de minimikrav som beräknats för moderföretaget med säte i en EES-stat, så att artikel 12a i EU:s tillsynsförordning dessutom iakttas vid beräkningarna. Minimikravet för en resolutionsenhet får dock inte vara lägre än minimikravet för moderföretaget med säte i en EES-stat. Resolutionsmyndigheterna får fatta beslutet, om det är i överensstämmelse med resolutionsplanen för ett globalt systemviktigt institut.

Resolutionsmyndigheterna får besluta om minskning av skillnaderna mellan minimikraven på det sätt som föreskrivs i 3 mom. genom att ändra nivån på minimikravet för att utjämna skillnader mellan medlemsstaterna i det totala riskexponeringsbeloppet. Beslutet får inte fattas för att undanröja sådana skillnader som beror på exponeringar mellan resolutionsgrupper.

10 a §

Bestämmelser som kompletterar resolutionsmyndigheternas samarbete

Om de myndigheter som avses i 10 § 1 mom. inte inom fyra månader har fattat ett sådant gemensamt beslut som avses där och verket är ansvarig myndighet för resolutionsenheten, ska verket fatta beslut om ett minimikrav enligt 7 a § 4 mom. på gruppnivå. I beslutet ska beaktas resolutionsmyndighetens bedömning på koncernnivå och de övriga resolutionsmyndigheternas anmärkningar om dotterföretagen i resolutionsgruppen.

Om en resolutionsmyndighet i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist om ett gemensamt beslut till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska verket skjuta upp sitt beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut.

Om resolutionsmyndigheterna inte inom fyra månader har fattat ett gemensamt beslut ska verket fatta beslut om minikravet enligt 7 e § i fråga om ett sådant dotterföretag tillhörande en resolutionsgrupp som hör till dess behörighet. I beslutet ska beaktas anmärkningar från resolutionsmyndigheten för resolutionsenheten och en eventuell koncernresolutionsmyndighet.

Om resolutionsenheten eller koncernresolutionsmyndigheten i enlighet med artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen har hänskjutit en tvist om ett beslut som avses i 3 mom. till Europeiska bankmyndigheten för avgörande, ska verket skjuta upp sitt eget beslut och invänta Europeiska bankmyndighetens beslut samt fatta sitt slutliga beslut i överensstämmelse med Europeiska bankmyndighetens beslut. Ärendet får dock inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten, om dotterbolagets krav är i överensstämmelse med 7 a § 1 mom. i detta kapitel och med högst två procentenheter skiljer sig från det totala riskvägda exponeringsbeloppet som har beräknats i enlighet med artikel 92.3 i EU:s tillsynsförordning utifrån kravet i 7 a § 4 mom.

Den tidsfrist på fyra månader som avses i 1 och 3 mom. är liktydig med den förlikningstid som avses i artikel 19 i Europeiska banktillsynsförordningen. Ärendet kan inte hänskjutas till Europeiska bankmyndigheten efter denna tidsfrist eller efter det att ett gemensamt beslut har fattats i ärendet. Om Europeiska bankmyndigheten inte har avgjort ärendet inom en månad ska verket fatta ett beslut enligt 1 eller 3 mom.

Verket ska fatta de beslut som föreskrivs i denna paragraf samtidigt som resolutionsplanerna och besluten ska omprövas minst en gång per år.

11 §

Övergångsarrangemang

Verket ska fastställa en lämplig övergångsperiod, som verket får ändra, för att ett institut ska uppfylla minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder och ett eventuellt krav som kompletterar det. Institutet ska uppfylla minimikravet och det kompletterande kravet den dag som verket bestämmer, dock senast den 1 januari 2024. Verket får vid behov fastställa en mellanliggande målnivå för minimikravet och det kompletterande kravet för institutet, som ska vara uppnådd den 1 januari 2022.

Verket får dock vid behov fastställa en övergångsperiod för ett institut som löper ut senare med beaktande av följande omständigheter:

- 1) utvecklingen av institutets finansiella situation,
- 2) utsikterna för att minimikravet uppfylls inom en rimlig tidsram, och
- 3) huruvida enheten är i stånd att ersätta skulder som inte längre uppfyller de fastställda kvalificerings- eller löptidskriterierna, och, om inte, huruvida en eventuell oförmåga är av idiosynkratisk art eller beror på marknadsomfattande störningar.

Trots vad som föreskrivs 1 mom. ska en enhet som avses i 7 d § 1 och 3 mom. uppfylla minimikravet och det kompletterande kravet den 1 januari 2022. Dessa enheter behöver dock inte uppfylla minimikravet under en tvåårsperiod från dagen då

- 1) verket skrev ned enhetens skulder, eller
- 2) enheten har verkställt en alternativ åtgärd genom vilken kapitalinstrument och andra skulder har skrivits ned eller konverterats till kärnprimärkapitalinstrument, eller då befohgenheten att skriva ned eller konvertera skulder har utövats i syfte att rekapitalisera enheten.

Resolutionsenheten eller den grupp som enheten är en del av behöver inte uppfylla minimikravet under en treårsperiod från den dag då enheten eller gruppen anses ha blivit ett globalt systemviktigt institut eller ett sådant institut som avses i 7 d § 1 eller 3 mom.

Verket ska fastställa en lämplig övergångsperiod för att ett institut ska uppfylla minimikravet och det kompletterande kravet också när verket har använt resolutionsverktyg eller skrivit ned eller konverterat institutets skulder.

När verket fastställer de övergångsperioder som föreskrivs i denna paragraf ska det meddela institutet det målsatta minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder för varje tolv månadersperiod. Verket får ändra dessa periodmål. När verket fastställer de övergångsperioder som föreskrivs i denna paragraf ska det beakta

- 1) insättningarnas belopp och skuldinstrument i finansieringsmodellen,
- 2) tillgången till kapitalmarknaderna för kvalificerade skulder och
- 3) i vilken utsträckning kärnprimärkapital används för att uppfylla minimikravet.

12 §

Hur nedskrivning och konvertering tillämpas på derivat

När det krav enligt 7 b § 4 eller 7 mom. eller 7 c § 1 mom. som kompletterar minimikravet ställs räknas skulder som baserar sig på derivat till godo i det totala beloppet av skulder så att nettningsrättigheterna erkänns fullt ut.

12 a §

Avtalsenligt erkännande av nedskrivning och konvertering av kvalificerade skulder

Ett institut ska i avtal använda ett avtalsvillkor enligt vilket institutets borgenär erkänner och godkänner att kapitalbeloppet eller det utestående beloppet minskas, konverteras eller avskrivs genom beslut av verket, om följande förutsättningar uppfylls:

- 1) skulden är inte en sådan skuld som avses i 4 §,
- 2) skulden är inte en ersättningsberättigad insättning som gjorts av en fysisk person eller av någon annan juridisk person än en sådan som avses i 2 kap. 5 § 2 punkten i revisionslagen (1141/2015),
- 3) på skulden tillämpas lagstiftningen i en stat som inte hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, och
- 4) skuldinstrumentet har emitterats den 1 juli 2015 eller därefter.

Verket får besluta att avtalsvillkoret inte används, om kravet för institutets kapitalbas och kvalificerade skulder är lika med det belopp för förlusttäckning som föreskrivs i 7 § 2 mom. 1 punkten och en skuld enligt 1 mom. i denna paragraf inte beaktas när minimikravet beräknas.

Bestämmelserna i 1 mom. tillämpas inte om verket bedömer att ett sådant i 15 kap. 1 § avsett avtal med ett tredjeland eller ett tredjelands lagstiftning som tillåter nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter ska tillämpas på det avtal som institutet ingått.

Institutet ska underrätta verket om ett avtalsvillkor enligt 1 mom. är ogörligt i ett avtal. I underrättelsen ska det anges en motivering samt vilken förmånsrätt skulderna har. Avvi-

kelse från skyldigheten att ta med avtalsvillkoret kan tillåtas endast om avtalet gäller skulder som har bättre förmånsrätt än sådana fordringar som avses i 1 kap. 4 a § 1 mom. 4 punkten i kreditinstitutslagen. Institutet ska förse verket med all information som verket begär för att inverkan av underrättelsen ska kunna bedömas. Skyldigheten att ta med ett avtalsvillkor i enlighet med 1 mom. avbryts för det aktuella avtalets del under den tid som underrättelsen behandlas. Avtalsvillkoret ska tas med i avtalet inom en rimlig tidsfrist efter underrättelsen, om verket beslutar att det inte är ogörligt att ta med avtalsvillkoret med hänsyn till säkerställande av möjligheterna till avveckling och omorganisering av institutet. Verket får dessutom kräva att institutet ändrar sin praxis avseende användning av avtalsvillkoret.

Verket får ange de kategorier av skulder för vilka det på det sätt som avses i 4 mom. är ogörligt att ta med avtalsvillkoret, enligt vad som bestäms i de tekniska standarder som utfärdats med stöd av artikel 10 i Europeiska banktillsynsförordningen.

Det som föreskrivs i 4 mom. tillämpas inte om skulden innehåller sådana finansiella instrument som hänförs till övrigt primärkapital eller supplementärkapital eller obligationer som utgör skulder utan säkerhet.

Om inom en kategori av skulder som omfattar kvalificerade skulder det skuldbelopp som inte inbegriper det avtalsvillkor som avses i 1 mom. tillsammans med de skulder som är undantagna från nedskrivning i enlighet med 4 § eller som verket sannolikt kommer att undanta från nedskrivning i enlighet med 5 § 2 mom. uppgår till mer än tio procent av den kategorin av skulder, ska verket omedelbart bedöma hur detta inverkar på möjligheten till avveckling och omorganisering av institutet. Vad som föreskrivs i 3 kap. 4 § ska tillämpas, om verket bedömer att de skulder som inte innehåller ett avtalsvillkor enligt 1 mom. utgör ett väsentligt hinder för avveckling av institutet eller omorganisering av verksamheten.

Skulder för vilka ett avtalsvillkor enligt 1 mom. inte tas med medräknas inte i minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder. Verket har rätt att skriva ned, konvertera och avskriva skulder i enlighet med denna lag, även om institutet inte använder ett i 1 mom. avsett avtalsvillkor.

Institutet ska på begäran ge verket ett utlåtande om det i 1 mom. avsedda avtalsvillkorets verkställbarhet och verkan.

13 §

Tillämpning av EU:s resolutionsförordning

I artikel 12 i EU:s resolutionsförordning föreskrivs om de minimikrav som institut och moderföretag enligt artiklarna 8 och 9 ska vara skyldiga att följa när det gäller kapitalbas och nedskrivningsbara skulder som omfattas av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter. I artikel 27 i den förordningen föreskrivs om nedskrivning av skulder och om konvertering av skulder till finansiella instrument som hänförs till kärnprimärkapitalet.

14 §

Offentliggörande samt rapportering till verket och Europeiska bankmyndigheten

Instituten ska rapportera till verket och Finansinspektionen

1) en gång i halvåret beloppet av kvalificerade skulder och det i 7 e § 4 mom. 1–3 punkten föreskrivna beloppet av kapitalbas,

2) en gång i året beloppet av andra nedskrivningsbara skulder, och

3) en gång i året sammansättningen av skulder och kapitalbas enligt 1 och 2 punkten, deras förmånsrättsordning vid konkurs samt huruvida lagstiftningen i ett tredjeland tillämpas på dem och huruvida de innehåller ett avtalsvillkor om erkännande av nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter.

Utöver det som bestäms i 1 mom. ska ett institut rapportera de omständigheter som regleras där på verkets eller Finansinspektionens begäran. Ett institut är inte skyldigt att rapportera beloppet av nedskrivningsbara skulder som avses i 1 mom. 2 punkten, om institutet vid tidpunkten för rapporteringen innehar belopp av kapitalbas och kvalificerade skulder som anges i 1 mom. 1 punkten till minst 150 procent av minimikravet.

Ett institut ska minst en gång i året offentliggöra

1) den information som anges i 1 mom. 1 punkten samt posternas sammansättning och löptidsprofil samt förmånsrättsordning vid likvidation och konkurs, och

2) det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställs i enlighet med 7 a § 4 mom. eller 7 e §.

Bestämmelserna i 1 och 3 mom. tillämpas inte på institut som enligt resolutionsplanen inte ska ställas under resolutionsförvaltning.

Om resolutionsbefogenheter eller i 6 kap. 1 § föreskrivna nedskrivnings- och konverteringsbefogenheter med avseende på skulder har utövats i fråga om institutet, ska institutet offentliggöra informationen i enlighet med 3 mom. i denna paragraf från och med den dag då institutet i enlighet med 11 § ska uppfylla det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som har fastställts i enlighet med 7 a § 4 mom. eller 7 e §.

Verket ska underrätta Europeiska bankmyndigheten om de minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som med stöd 7 a § 4 mom. eller 7 e § fastställts för instituten.

9 kap.

Överföring av affärsverksamhet

3 §

Förfarandet vid överföring av affärsverksamhet

Verket ska offentligt bjuda ut sådan affärsverksamhet till försäljning som ska överföras eller separat bjuda ut varje del av verksamheten, om inte något annat följer av 2 eller 5 mom.

Vad som föreskrivs i 1–3 mom. tillämpas inte om affärsverksamhet överförs till ett medlemskreditinstitut enligt 2 § i lagen om en sammanslutning av inlåningsbanker som tillhör samma sammanslutning.

12 kap.

Verkets befogenheter

7 §

Hur vissa avtalsvillkor påverkas av resolution och tidigt ingripande

En resolutionsåtgärd som avses i 1 mom. och en händelse som har direkt samband med tillämpning av det momentet eller ett i 8 § avsett uppskjutande av fullgörandet av betalnings- och leveransskyldigheter berättigar inte åtgärder som syftar till att

Vad som föreskrivs i 1–3 mom. tillämpas trots ett avbrott eller en begränsning enligt 8 och 9 §.

8 §

Befogenhet att skjuta upp genomförandet av avtal

Verket har rätt att vid resolutionsförvaltning skjuta upp fullgörandet av ett instituts avtalade betalnings- eller leveransskyldigheter från och med den dag då en underrättelse om saken offentliggörs till utgången av ett sådant närmast därpå följande dygn som är en bankdag.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. har verket motsvarande uppskovs rätt efter samråd med Finansinspektionen, om

1) institutet i enlighet med 4 kap. 1 § 1 mom. 1 punkten har bedömts vara oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet,

2) någon annan i 4 kap. 1 § 1 mom. 2 punkten avsedd annan åtgärd som skulle säkerställa institutets fortsatta verksamhet inte är omedelbart tillgänglig, och

3) uppskov är nödvändigt för att hindra att institutets finansiella ställning försämrans samt för att

a) säkerställa ett viktigt allmänt intresse som avses i 4 kap. 1 § 1 mom. 3 punkten,

b) välja resolutionsåtgärd, eller

c) säkerställa att resolutionsverktyget används effektivt.

När verket fattar ett uppskovsbeslut enligt 2 mom. ska det beakta huruvida institutet försätts i likvidation eller görs ansökan om att det ska försättas i konkurs i enlighet med 23 a § 2 mom. i lagen om affärsbanker och andra kreditinstitut i aktiebolagsform, 120 a § 3 mom. i sparbankslagen eller 33 § 2 mom. i lagen om andelsbanker och andra kreditinstitut i andelslagsform och beakta tryggheten av borgenärernas rättigheter och jämlika behandling.

När verket fattar ett uppskovsbeslut i enlighet med 1 eller 2 mom. ska det beakta omständigheterna i det enskilda fallet, skjuta upp fullgörandet av betalnings- och leveransskyldigheterna för så kort tid som möjligt och bedöma om det är ändamålsenligt att utsträcka uppskovet till garanterade insättningar som avses i 5 kap. 8 § i verklagen, särskilt fysiska personers samt mikroföretags och små och medelstora företags garanterade insättningar.

Verket ska utan dröjsmål underrätta institutet och de myndigheter som avses i 4 kap. 3 § om ett uppskov enligt 2 mom. Uppskovsbeslutet ska offentliggöras i enlighet med 4 kap. 4 § 1 mom. 1–4 punkten samt 2, 5 och 7 mom.

Om genomförandet av ett avtal skjuts upp i enlighet med 1 eller 2 mom. skjuts också motpartens betalnings- och leveransskyldigheter upp för samma tid.

Om en förpliktelse som avses i 1 eller 2 mom. enligt avtal skulle ha förfallit under uppskovstiden, anses förpliktelsen ha förfallit omedelbart efter utgången av uppskovstiden.

Utöver uppskov enligt 2 mom. får verket dessutom i enlighet med 9 § begränsa borgenärers möjligheter att göra säkerhetsrätt gällande och i enlighet med 10 och 11 § tillfälligt skjuta upp rätten att säga upp eller häva avtal för den tid som föreskrivs i 1 mom.

Om verket har beslutat att skjuta upp fullgörandet av betalnings- och leveransskyldighet på det sätt som föreskrivs i 2 mom. eller om begränsningar eller uppskov som avses 8 mom. och resolutionsbefogenheter efter beslutet har utövats med avseende på institutet, kan verket inte längre utöva de befogenheter som föreskrivs i 1 mom. eller i 9 eller 10 §.

Vad som föreskrivs i 1 och 2 mom. ska inte tillämpas på betalnings- och leveransskyldigheter där förmånstagare är avvecklingssystem som avses i lagen om vissa villkor vid värdepappers- och valutahandel samt avvecklingssystem, deltagare i sådana system, motsvarande avvecklingssystem i andra EES-stater eller deltagare i dem eller centrala motparter eller centralbanker.

10 §

Befogenhet att tillfälligt skjuta upp rätten att säga upp eller häva avtal

Bestämmelserna i 1 mom. ska tillämpas trots uppskov eller begränsning enligt 8 eller 9 §.

12 §

Avtalsenligt erkännande av anståndsbefogenheter

Ett institut ska i finansiella avtal som regleras av tredjelands lagstiftning ta med ett avtalsvillkor enligt vilket parterna erkänner konsekvenserna av 7 § på avtalet och enligt vilket verket kan utöva uppskofs-, begränsnings- och anståndsbefogenheter enligt 8–11 § med avseende på avtalet.

Ett avtalsvillkor som avses i 1 mom. ska tas med i alla finansiella avtal

1) som medför en ny förpliktelse eller en väsentlig ändring av en befintlig förpliktelse, eller

2) genom vilka överenskommelse träffas om att häva det finansiella avtalet eller göra säkerhetsrätt gällande.

Ett moderföretag med säte i en EES-stat ska dessutom se till att villkoret tas med i finansiella avtal som ingås av dotterföretag i tredjeländer, om dotterföretaget är ett institut, ett finansiellt institut eller ett värdepappersföretag. Av avtalsvillkoret ska det framgå att om verket utövar de uppskofs-, begränsnings- och anståndsbefogenheter som avses i 8–11 § med avseende på moderföretaget, medför detta inte rätt att vidta en åtgärd vars syfte är att säga upp, häva eller ändra dotterföretagets avtal, skjuta upp genomförandet av avtalet, netta betalningsförpliktelser, kvitta skulder eller göra säkerhetsrätt gällande.

Verket får tillämpa 7–11 § på det finansiella avtalet trots att institutet inte använder det avtalsvillkor som avses i 1 mom.

13 §

Begränsning av utdelningen

Verket kan förbjuda ett institut att dela ut mer än det högsta utdelningsbara belopp som avser minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 3 mom. Verket kan förbjuda utdelning trots att institutet uppfyller det sammanlagda buffertkravet och minimikravet för kapitalbas enligt artikel 92.1 a–c i EU:s tillsynsförordning, om det inte uppfyller minimikravet för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt 8 kap. 7 a § 1 mom. 1 punkten i denna lag eller den mellanliggande målnivån för minimikravet enligt 11 § 1 mom. i det kapitlet utökade med det sammanlagda buffertkravet. Om institutet befinner sig i en sådan situation ska det omedelbart underrätta verket.

Som utdelning betraktas i denna paragraf följande utdelningssätt:

1) kontant betalning av utdelning eller ränta, förvärv av egna aktier eller andelar, inlösen av aktier eller andelar, återbetalning av kapital eller någon annan med dessa jämförbar betalning på basis av ett finansiellt instrument som hänförs till primärkapitalet enligt artikel 25 i EU:s tillsynsförordning,

2) åtagande som gäller betalning av rörlig ersättning eller betalning av en del av en rörlig ersättning eller tilläggspension enligt prövning, om kreditinstitutet inte har uppfyllt det sammanlagda buffertkravet vid betalningstidpunkten eller under intjäningsperioden för den rörliga ersättningen.

Om den kapitalbas som ska räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet är

1) mindre än 25 procent av det sammanlagda buffertkrav som ska tillämpas på institutet, får institutet inte dela ut medel,

2) minst 25 procent men mindre än 50 procent av det sammanlagda buffertkrav som ska tillämpas på institutet, får institutet dela ut högst ett belopp som motsvarar institutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,2,

3) minst 50 procent men mindre än 75 procent av det sammanlagda buffertkrav som ska tillämpas på institutet, får institutet dela ut högst ett belopp som motsvarar institutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,4,

4) minst 75 procent men ändå underskrider det sammanlagda buffertkravet, får institutet dela ut högst ett belopp som motsvarar institutets utdelningsbara medel multiplicerat med 0,6.

Som kapitalbas enligt 3 mom. som ska räknas med för att täcka det sammanlagda buffertkravet betraktas i denna paragraf sådant primärkapital som inte används för att täcka minimikraven för kapitalbas och kvalificerade skulder enligt artikel 92a i EU:s tillsynsforordning och 8 kap. 7 a, 7 b och 7 d § i denna lag.

Som utdelningsbara medel enligt 3 mom. betraktas den del av den föregående och innevarande räkenskapsperiodens vinst som inte har räknats som en post i kärnprimärkapitalet och med avdrag för den latent skatteskulden med antagandet att institutet inte genomför någon utdelning.

Verket ska efter samråd med Finansinspektionen utan onödigt dröjsmål bedöma huruvida det meddelar ett förbud enligt 1 mom. med beaktande av samtliga följande omständigheter:

1) skälen till underlåtelsen, dess varaktighet och omfattning samt dess inverkan på möjligheterna till avveckling och omorganisering,

2) utvecklingen av institutets finansiella situation och sannolikheten för att det inom en överblickbar framtid kommer att vara i enlighet med 4 kap. 1 § 1 mom. oförmöget eller sannolikt oförmöget att fortsätta sin verksamhet,

3) sannolikheten för att institutet kommer att kunna säkerställa efterlevnad av kraven i 1 mom. inom en rimlig tidsram,

4) huruvida oförmågan att ersätta skulder som inte längre uppfyller de kvalificerings- eller löptidskriterier som fastställs i artiklarna 72b och 72c i EU:s tillsynsforordning eller i 8 kap. 7 e § 4 mom. eller 7 g § i denna lag är idiosynkratisk eller beror på marknadsomfattande störningar,

5) huruvida förbudet enligt en helhetsbedömning är den mest ändamålsenliga åtgärden för att ta itu med institutets situation med beaktande av dess potentiella inverkan på både institutets finansieringsvillkor samt möjligheterna till avveckling och omorganisering.

Verket ska göra den bedömning som avses i 6 mom. åtminstone en gång i månaden så länge institutet inte uppfyller kraven enligt 1 mom.

Verket ska efter samråd med Finansinspektionen meddela ett förbud enligt 1 mom., om institutet fortfarande inte uppfyller villkoren enligt 1 mom. nio månader efter det att underrättelse om situationen lämnades av institutet.

Med avvikelser från 8 mom. behöver förbud dock inte meddelas, om verket efter en bedömning finner att minst två av följande villkor är uppfyllda:

1) underlåtelsen beror på allvarliga störningar av de finansiella marknadernas funktion, som orsakar omfattande finansiella påfrestningar på marknaden i flera segment av de finansiella marknaderna,

2) de störningar som avses i 1 punkten i detta moment leder till ökad prisvolatilitet för institutets kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument eller ökade kostnader för institutet samt till att marknaderna stängs helt eller delvis, vilket hindrar institutet från att emittera sådana finansiella instrument på dessa marknader,

3) den stängning av marknaden som avses i 2 punkten kan konstateras också i fråga om flera andra institut,

4) den störning som avses i 1 punkten hindrar institutet från att emittera kapitalbasinstrument och kvalificerade skuldinstrument för att avhjälpa underlåtelsen, eller

5) förbudet leder till negativa spridningseffekter för en del av banksektorn, vilket potentiellt underminerar den finansiella stabiliteten.

Verket ska underrätta Finansinspektionen om sitt beslut att tillämpa ett undantag enligt 9 mom. och varje månad upprepa sin bedömning av huruvida undantaget är tillämpligt.

14 kap.

Koncernresolution

6 §

Europeiska resolutionskollegier

Om ett institut som är auktoriserat i ett tredjeland har dotterföretag i en EES-stat eller minst två filialer som resolutionsmyndigheten betraktar som betydande i en EES-stat eller ett moderföretag i minst två EES-stater, ska resolutionsmyndigheterna i EES-staterna inrätta ett europeiskt resolutionskollegium.

Ordförande i kollegiet är resolutionsmyndigheten i den EES-stat där moderföretaget är etablerat eller till vars behörighet det dotterföretag hör som har den största balansräkningen. Ordförande i kollegiet är dock resolutionsmyndigheten i den medlemsstat där moderföretaget är etablerat i EES-staterna, om moderföretaget innehar samtliga dotterföretag inom EES-staterna till moderföretaget från tredjeland.

Trots vad som föreskrivs i 1 mom. kan EES-staternas resolutionsmyndigheter fatta ett gemensamt beslut om att inte inrätta ett europeiskt resolutionskollegium, om ett annat kollegium eller motsvarande organ sköter de uppgifter som avses i denna paragraf och i 4 § samt iakttar villkor och procedurbestämmelser som motsvarar vad som föreskrivs i detta kapitel.

På kollegiet tillämpas 3 och 4 § när det utför sina uppgifter eller riktar åtgärder mot företag eller filialer som avses i 1 mom.

Vid ställandet av det minimikrav som avses i 8 kap. ska kollegiet beakta den globala resolutionsstrategi som eventuellt antagits av myndigheter i tredjeländer.

Om kollegiet godkänner den globala resolutionsstrategin och dotterföretag i EES-staterna eller ett moderföretag i en EES-stat och dess dotterföretag enligt strategin inte är resolutionsenheter, ska ett dotterföretag som är etablerat i en EES-stat eller moderföretaget som är verksamt i en EES-stat uppfylla minimikravet enligt 7 e § 1 mom. genom att emittera sådana tillgångar eller skulder som avses i 4 mom. i den paragrafen till moderföretaget som är etablerat i ett tredjeland eller till dettas dotterföretag som är etablerade i samma land eller till andra enheter. Om ett moderföretag som är verksamt i en EES-stat uppfyller detta minimikrav, ska det göra det på gruppnivå.

17 kap.

Sekretess och överklagande

4 §

Inverkan på likvidation och konkurs

Om ett institut har ställts under resolutionsförvaltning får institutet och företag som hör till samma grupp som institutet inte försättas i likvidation eller konkurs, om inte verket tagit initiativ till förfarandet och om inte något annat föreskrivs i 3 mom.

234/2021

18 kap.

Administrativa påföljder

1 §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgift påförs för försummelse eller överträdelse av bestämmelser som avses i 40 § 1 mom. i lagen om Finansinspektionen och dessutom av 2 kap. 4 § i denna lag om uppgifter som behövs för upprättande av en resolutionsplan, av 4 kap. 1 § 4 mom. om skyldighet att underrätta Finansinspektionen och av underskridande av det minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder som fastställts i enlighet med 8 kap. 7 a § 4 mom. eller 7 e §.

Denna lag träder i kraft den 1 april 2021.

Beslut om kapitalbas och kvalificerade skulder som fattats före ikraftträdandet av denna lag är i kraft tills verket meddelar institutet ett nytt beslut efter lagens ikraftträdande. På det förstnämnda beslutet tillämpas det 8 kap. som gällde vid ikraftträdandet tills ett nytt beslut har meddelats.

Bestämmelserna i 8 kap. 14 § 3 mom. i denna lag tillämpas från och med den 1 januari 2024. Om verket har fastställt en övergångsperiod för institutet i enlighet med 11 § 2 mom. i det kapitlet som löper ut efter den 1 januari 2024, tillämpas 14 § 3 mom. från och med den dag då övergångsperioden löper ut.

Helsingfors den 26 mars 2021

Republikens President

Sauli Niinistö

finansminister Matti Vanhanen